

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРІДНЬ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корто: П. К. О. Львів 504.000.
Ванку Чеських Лесіон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячне 8.00 зол.
Чвартірчне 15.00 „
Піврічне 30.00 „
Річне 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Народи поневолені Совітами протестують перед Лігою Нац й.

Представники політичної еміграції України, Азербайджану, Північного Кавказу, Грузії та Туркестану зложили передсідникові зборів Ліги Націй меморіал, що представляє положення народів поневолені Совітами, терор. Большевики збройним нападом заняли не- московські краї, дарма, що визнали незалеж-

ність України та Грузії. Поневолені народи без- настанно борються з московським урядом і тим ослаблюють світову експанзію комунізму. Ці народи, що становлять половину населення СССР, сподіються симпатій та допоміж куль- турного світу.

Англія і Франція визнають еспанський національний уряд?

Детні льондонські щоденники твердять, що у спільній ноті до Риму Англія і Франція обіцяють признати урядові ген. Франка права комбатанта, якщо Італія забере своїх добро-

вольців з Еспанії. Крім того, як відомо, справу евакуації іта- лійських добровольців в'яжуть з питанням ви- знання італійської імперії в Східній Африці.

Поворот Мусолінія до Італії.

Вчора Мусоліні прийняв дефіляду і в год. 15.15 відіхав з одного з берлінських дворців (Лертер Бангоф), куди відправляв його Гіт- лер.

В год. 3.43 поїзд Мусолінія переїхав німець- ко-австрійський кордон під Кіферсфельд; там висів з нього німецький поїзд під проводом мін. Геса. В Інсбруку поїзд затримався лише 2 мінути, вікна були заслонені, тому не відбулись

ніякі повитання. В год. 5.30 Мусоліні віхав на італійську те- риторію, де мають повитати його дуже свя- точно.

Ніякий офіційний комунікат не появиться, бо — як підмічують в німецьких урядових ко- лах — промови обох диктаторів вповні сха- рактеризували ціль візиту.

Японці бомбардували лише військові об'єкти.

Японський уряд відповів на ноту американ- ського державного уряду з 22. ц. м. у справі бомбардування Нанкіну. Він заявив, що япон- ські летуни бомбардували лише військові об- єкти в Нанкіні та в околиці. На цивільне насе- лення вони не кидали бомб, зрештою заздале- гідь повідомили його про бомбардування.

У відповідь на промови, виголошені у Ра- ді Ліги Націй та в ліговому комітеті 23-ох, японське бюро в Женеві заявило в комунікаті, що японські летуни не бомбардували отвертих міст, бо до них годі рахувати Нанкін або Кан- тон. Вони бомбардували лише військові об'єк- ти, стараючись шадити цивільне населення. За-

те китайські літаки 14. серпня збомбардували французьку концесію в Шангаю, вбиваючи і ра- нячи понад 1200 осіб.

ЯПОНИЯ ВИСИЛАЄ ВІЙСЬКО ДО МАН- ДЖУРІЇ?

Райтер подає, що до Манджурії вислано поважні військові сили; ближчих вісток у тій справі нема.

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ ТУНПАОТІН.

Японський генеральний штаб подає, що японські війська заняли Тунпаотін, 35 км. на південь від Танчов.

Китай хоче втягнути большевиків до війни з Японією?

ТАСС подає: Японський консул у Шангаю вдруге повідомив совітський консулат, що китайські літаки, перемальовані на японські, бомбардуватимуть совітську амбасад у Нанкіні, щоби втягнути СССР до війни.

Совітський уряд відповів через свого кон- суля, що вважає цю версію провокацією і скла-

дає на Японію всю відповідальність за есенту- альне бомбардування амбасад СССР.

ЯПОНЦІ ТВОРЯТЬ НОВУ МАНДЖУРІЮ?

Кореспондент щоденника „Ніші-Ніші-Шім- бу“ подає з Паотінфу, що японці проєктують після перемоги утворити з 5-ох північно-китай- ських провінцій федерацію та здемілітаризува- ти їх.

Палестинські християни загрожені.

Бритійська королівська комісія, що студію- вала положення в Палестині і запроєктувала поділ того краю, зовсім не питала думки ла- тинського патріарха Єрусалиму ні кустоша Францішканів. Вони мабуть неприхильно по- ставляться до поділу Палестини, бо на 31 ла- тинських парохій 28 залишилось би в жидів- ській державі.

Католики меляхського обряду, що мешка- ють здебільша на півночі та в околиці Гайфи, в 90% стали би підданями жидівської держави; їхній голова, єпископ з Акре, прихильний арабському рухові, залишився би без вірних. Колиж воабм переселили би до арабської ча-

стини — як це предбачує бритійський план — меляхські церкви по жидівському боці опусті- ли би.

Палестинська католицька ерархія проти- виться поділові краю також з політичних мо- тивів. Під впливом зростаючого націоналізму і фанатизму оба уряди — жидівський та араб- ський мабуть поставились би неприхильно до християнства. Крім того арабські християни шо- раз то більше підпадають під впливи великого муфтія; релігійні ріжнці зникають під впли- вом зростаючої національної свідомости.

(КАП).

Як церковні справи зазублюються з національними.

Львів, 30. вересня 1937.

Недавно трапилися три події в католиць- кому світі, що мають для нас безпосереднє зна- чіння, не лише у чисто церковній ділянці, але теж для нашого дальшого національного жит- тя і розвою, бо у наших сучасних відносинах обі ділянки — національна і церковна — дуже часто зазублюються. Очевидно, можна говори- ти нині про це тільки щодо українських земель поза Совітами та про українську еміграцію — зокрема на американському суходолі, — тому, що релігійне і національне життя у Совітах знаходиться в незвичайно тяжких і ненормаль- них обставинах без можливости свобідного розвою і фактично відділене від цілого світа поза совітськими кордонами.

Згаданими подіями є щогорічний зїзд ор- ганізації „Про Орієнте Христіано“ в Римі у справі скликання Міжнародної Ради Про Орі- єнте Христіано з метою розглянути сучасне ста- новище христіан, католиків на т. зв. Ближньому Сході і на Сході Європи, під яким треба розу- міти передовсім європейську територію Сові- тів. Без сумніву, що на тому зїзді буде ширша агадка і про теперішні релігійні відносини на Совітській Україні у зв'язку з величезними пере- слідуваннями в Совітах католицької церкви та її духовенства, найсильнішого саме на украї- нських землях між рижською лінією та Дні- пром, як також і переслідування там релігій- вагалі. Такий конгрес рішено скликати і слід сподіватися, що на ньому знайдуться теж і представники нашої церкви в Польщі, що ма- тимуть нагоду висказати свої думки про релі- гійну і церковну справу нашого народу.

Друга подія, що дотичить вже тільки нас самих і має для нас велике історичне значіння — це утворення окремої греко-католицької цер- ковної провінції для трьох епархій у Чехо-Сло- вацькій Республіці з осідком в Ужгороді та заповідь утворити нове греко-кат. єпископство в Хусті на Підкарпатській Русі.

Досі існували на Закарпатті дві греко- кат. епархії — мукачівська з осідком єпископа в Ужгороді для східного Закарпаття і прішів- ська у Прішеві для його західної частини, яка сьогодні адміністративно входить у склад Сло- вацьчини. Обі ті епархії за мадярських часів під- лягали угорському примасові, римо-кат. архи- єпископові в Острогомі, що й було одним з джерел мадяризації нашого греко-кат. духовен- ства за Карпатами та навіть мадяризації самої богослужби в останніх довоєнних та воєнних роках. Тепер матимемо дві окремі греко-кат. церковні провінції — з національного боку у- країнські — одну в Польщі з осідком у Львові, другу в Чехословаччині з осідком в Ужгороді. Ця новоутворена провінція — вилучена згід канонічного зв'язку з сугомадярським Остриго- мом — об'єднає територіально хочби на цер- ковному полі всіх наших закарпатських братів греко-кат. віроісповідання і слід сподіватися, що вже в найближчій майбутності при відрад- ній зміні осіб на становищах ординарів і при національному вихованні духовенства відіграє позитивну роль у нашому тамошньому житті. Онування згаданої провінції треба вже і сьо- годні вважати за одну з дуже рідких великих позицій нашого теперішнього загального націо- нального білянсу.

Останньою і найновішою подією є недавній шестий з черги унійний конгрес у Пінську з перших днів вересня ц. р. з його рішеннями та ще зокрема з цікавим рефератом польського

Хочеш купити **дешевий** відбірник високої класи? Купи новочасну супергетеродину 7-обводову

Philips Super 4-38

зауїта о. Урбана, редактора журналу у польській мові „Орієнс“, органу, що має на меті поширювати унію на східних землях Польщі і теперішніх Східних. Про цей унійний конгрес була вже недавно інформаційна стаття в „Ділі“ з критичним наświetленням самої конференції та її рішень.

Справі унії нашої церкви з Римом присвятили свої праці два духовні історики-дослідники: Гарасевич своїми *Annales Ecclesiae Ruthenae* в латинській мові і Пелеш своєю „Geschichte der Union“ у німецькій мові, але як нефахівці не дали вони нам повної синтези унії та її історичного аналізів для відродження й розвитку нашого народу. Зробив це щойно проф. М. Томашівський і продовжує це далі проф. М. Чубатий та ще дехто з наших молодших істориків. Вони поставилися до унії позитивно і вказали та вказують її користі в національній діяльності, як і безсумнівні величезні шкоди з її поборювання, коли це робила зручно передовсім Москва для суто державних інтересів навіть при допомозі козацтва.

До легенд перейшов висказ одного з давніших поляків — хоч такі не перевелися ще й нині — про винахід „русинів“ австрійським намісником графом Стадіоном у 1848 р. для розбиття поляків та про теперішнє існування українців у Галичині за спонукою німців і за їх гроші. До такої самої легенди треба зарахувати і думку, що берестейську церковну унію зробили виключно поляки для своїх державних чи пак церковно-католицьких інтересів при допомозі відданих собі кількох до того часу православних єпископів, що робили це теж для своїх особистих інтересів. Унія не була польською вигадкою, на що і вказує сама пізніша поль-

ська політика, але історичною konieczністю, яка — на жаль — не знайшла у наших передових жоллах своєчасно відповідного зрозуміння та справедливої оцінки. А була виглядала зовсім інакше теперішня політична мапа Сходу Європи, на якій булаб і могутня українська самостійна держава!

Та те все історичні ремінісценції, що не втратили і нині своєї практичної вартості і тоді, коли віджила унійна акція на наших північних землях, що знайшлися у межах Польщі. Ведуть її вже від десяти з горою років серед зовсім інших історичних і фактичних відносин, як це було після історичного церковного Берестя.

Унійну акцію в Польщі зробили головню монополю польського римо-кат. єпископату, відсуваючи зовсім від неї греко-кат. єпархію і духовенство галицької церковної провінції, що сама опинилася в межах Польщі. Властиво веде її п'яток „кресових“ єпископів, в єпархіях яких живе автохтонне православне українське і білоруське населення і до них належить теж і властива канонічна юрисдикція. Однак практично виконують її вони через окремого апостольського візитатора для конвертитів-унійців, яким є — як відомо — єп. д-р М. Чарнецький. І зверхня, обрядова, форма нової унії є інша, як у Галичині, форма зближена до синодальної. Створено теж два осередки унійної праці — один в Альбертині для білоруських земель, другий у Дубні на Волині з окремою папською духовною семінарією; обом осередкам кермують єзуїти східного обряду.

Дотеперішній вислід згаданої унійної праці менше як мінімальний і від кількох літ далі акція опинилася у глухій вулиці. А здавалось

би, що супроти релігійного і церковного розвалу на північно-східних землях Польщі живим там буде багате, не стане тільки жінці. Для стороннього обсерватора цієї як-не-як історичної акції є відразу ясні її невдачі та їх причини. Найважливішою причиною є нехтування національного чинника, такого живого мотору у всіх проявах життя теперішнього світа. Чужий орпат і таке саме його духовенство, що не зрозумів наперених, на успіхи не можуть рахувати. Справа у своїй теперішній організаційній формі є вже згорі засуджена на невдачу.

До великої справи треба великого морального авторитету. Має його митрополит Андрей Шептицький, перший з подвижників великоградських унійних з'їздів і перший практичний унійний організатор та робітник ще перед світовою війною на теренах царської Росії, за що вона на нього і помстилася — чернечою вигнанням. Буквально ні один з польських єпископів не має і не має такого авторитету, як його мав і має митрополит Шептицький в унійних справах, не кажучи вже про придбаний ним досвід. Зверхня обрядова форма нової унії має тільки підрядне значіння, важний є дух, що його польські єпископи — здається — не дуже то розуміють. Зрештою у практиці не розуміють вони і висказу папи Урбана VIII, про значіння українців (не поляків!) у зєдиненні Сходу.

Як сказано, на з'їзді в Пінську порушено і становище римо-кат. церковних кол до православ'я, передовсім у рефераті єзуїта о. Урбана. Про це окремо.

Д-р Степан Баран

А всеж **випробувані**

ПУДРИ і КРЕМИ

незрівняні

АЛЬОЕ



АЛЬОЕ

не нищать лица і надають йому

молодечої

свіжості

3-3

Кокетування Совітів у Румунії.

Чернівці, 23. вересня 1937.

Вже не раз згадували ми про страховища, якими лякає румунська націоналістична преса своїх читачів „аростом рутенської ірреденти на Буковині“. Майже щодня містить „Універсум“, „Курентум“, „Порунка Времія“ та інші такі органи сенсаційні дописи буковинських кореспондентів, видумані „репортажі“, поправді тільки доноси, на тих нечисленних ще залишених священників, учителів та урядовців-українців. Така систематична писанина, заохочує адміністративні органи до дальших репресій.

Аж у суді виявляється наскільки така нагінка оправдана. Згадувати всі „дрібні події“ із минулого місяця в Топорівцях, Веречанці, Мамаївцях, Банилові — занадто. Всі вони скінчилися, по довгих слідствах та розправах звільненням „іредентистів“.

Ясно, що такі методи адміністрації не зміцнюють добрих настроїв серед населення, а ще менше його ворожість до сусіда на східнім пограниччі. Сумніваємось чи навіть урядові кола вірять в „мир на Дністрі“, про який свого часу „запевняли“ Литвінов та Тітулеску!

Не віримо також, що данийські дари Совітів (час до часу якісь мистецькі дешеві дарунки) та авіаційна умішка букарештського совітського посла Островського можуть придобити собі румунську політичну опінію.

Але коли беремо на увагу всі ті місенітничі випускани проти українців із Буковини і то по найбільших (накладом) румунських часописах, то припускаємо, що і щодо совітського фронту їх поінформованість досить обмежена.

Шкода тільки, що пресові лицарі не звертають своєї буйної уваги в ту сторону, звідки може загрожувати державі справжня небезпека, а марно витрачують її на впертих рутенів.

Станом обоаги, цензурою та заборонами не можна винародовити одноміліонового населення (чого доказом десятилітня, безлічна практика) зате можна винародити погрозу підстав

для комуністичної пропаганди. Комінтерн не звертається тільки до недоволених клас, але й до меншин. Наслідки його пропаганди приблизно ті самі.

Коли уністична партія в Румунії працює не тільки в промислових осередках Семігороду або на залізничних фабриках Ч. Ф. Р. вона заважає далі. Вкорінилась навіть у Добруджі і там використовує недоволення болгарської меншини. Жертвою падають не спролетаризовані робітники у пристані Констанці, але шкільна молодь. Дотепер відбулися десятки процесів болгарських середношкільних учнів та студентів, „прихильників Союзу визволення червоної Добруджі“.

Є це яскравий приклад, як зміло попрацювали союзники Румунії; загострюючи болгарсько-румунські взаємини, витворюють собі кадри для „найближчої балканської розправи“.

А тим збентеженим патріотам, які щоденно перемелюють у провідній національній пресі про „загрозу на Буковині“, передцитувуючи дитячий спосіб своїх сусідів — радимо, звернути свою перешучість у сторону неприродних сусідів і союзників: Совітів.

Варт пригадати нашим пресовим опікунам декілька фактів для їх інформації.

По заключенню румунсько-совітського договору, коли Литвінов зложив правне визнання Бессарабії, як території приналежної до Румунії, здавалось, що між цими „союзниками“ в порядку вались. У Женеві взаємно підпомагалися Литвінов та Тітулеску, виступаючи проти „фашистської агресії“. Але в краю? Зросла комуністична пропаганда в Румунії, поруч із протирумунською в Росії!

Протирумунська пропаганда в Росії ведеся тепер „ударним гаслом“: „Проч руки румунських захватників от Бессарабії!“ У Москві (розуміється) є осередок „Союзу общества бессарабцев“. Луценку та Дембу видають журнал, пошпачений „окупованій Бессарабії“. Мій зна-

йомий, представник одного заграничного пресового концерну позичив мені кілька примірників того журналу-місячника. Це недавні числа, перед заключенням голосного союзу, в який так наївно повірила румунська демократія.

Щоб не вносити в ці рядки „буржуазного“ песимізму, а дати щось веселішого, подаю уступ письма учителів „Слободзейського району до тов. Сталіна“.

Після зазв'язів, щоб допомогти братам-молдованам, що мучаться в біді та аналіфетизмові (розуміється не в Росії, а „там, за Дністром“) зєснить на закінчення ованія: „Да здравствует вождь та учитель народов, нам любий та мудрий Сталин“.

А в „Рибницьким районі“ голосніше:

„Але ми пересвідчені, що настане день, коли і трудящі бессарабці скинуть із себе сагітгнобителів та експлоататорів і зєживуть там, як живемо тепер ми — колгоспники молдаван“.

А коли тов. Левенсона, очевидно також молдованина, зєвечили „ордером Леніна“ — то офіційно „будучої бессарабської республіки“ кличе: „Да здравствует свободная советская Бессарабия“.

Ч. 4/37 містить мапу „буржуазної Малої Антанти“ — там Бессарабія відділена від Румунії окремою лінією і причеплена до Росії! Зразок явного вмішування Совітів у політичні події Румунії, є рішення Комінтерну:

„Ми підтримуємо або будемо підтримувати всі роди та форми такої концентрації демократичних сил проти фашизму в Румунії“.

(Ч. 6/37).

А в ч. 7/37 наново недвозначне відношення: „Уже 20-ий рік продовжується румунська окупация в Бессарабії. Сьогодні широка трудяща маса Бессарабії ще більше сполучає большевизмові і революції, ніж у 1918 р., коли їх обманом та насильством, всупереч своему спротиву відорвали від великої рідні народів, що створили С. С. С. Р.“

Думаємо, що досить цих кілька прикладів для образу румунсько-російських зносин. Значимо ще, що совітський союзник відпові-

Львів, Галицька 5 (в подвір'ю).
Можна дістати у краю у всіх складах
„Народної Торговлі“.

ствах. Це наш національний обов'язок і на це видаємо наш часопис. Всякі нормалізації національних відносин на наших землях вважаємо тільки тоді доцільними, коли вони не є параваном, за яким пригортається цілком свідоме ліквідування польщини (?! — Ред.). Хочемо і бажаво мирного співжиття обох національностей, але це може статися тільки на платформі ширих обосторонніх інтенцій, у рамках польської держави. Однак в атмосфері ширих інтенцій не можуть мати місця систематичні злочинні замаху, буцім-то невідповідальних одиниць. Якщо невідповідальні одиниці в даному громадянстві надто часто доходять до голосу, то вони мимохіть стають виразником правдивих настроїв, що пронизують глибини даного громадянства.

І тому перестерігаємо ціле руске громадянство, що коли воно змагає до ширшої нормалізації, то мусить напружити всі сили в напрямку зміни атмосфери, а не тільки обмежитися до не завжди добре маскованої нормалізаційної політичної гри.

Цікавий спосіб розумування, цікава ціла ментальність пп. редакторів „Дзєніка Польского“! „Нормалізація“ на їх думку має полягати на тім, щоб затримати зібраний українцям польський „стан посідання“, напр. у ділянці шкільництва, самоуправи, мовних прав і т. д., зате кожна вигода українців не то дати їм якісь нові права, а повернути ті, що вони їх колись, ще й за польської влади, мали, це „приготування до свідомої ліквідації польщини“! У чому та ліквідація колисьбудь проявлялася — про це ні чирчик.

Делі: коли два роки „нормалізаційного“ періоду минули у краю якнайспокійніше, коли вибори з голосуванням на двох кандидатів не викликали ні одного різкого протесту у масах, — то цього вистачає польська преса „не зауважила“. Але коли радикалізація соціальних і національних відносин приходить саме через невдачу „нормалізації“, тоді — винувате ціле українське громадянство! Польській пресі вільно було два роки кнути собі з „нормалізаційних“ заходів українців. „Век Нови“ кепкував собі навіть з української заяви у справі відношення до війська. І це було в порядку. Колиж українці вказують на сутні причини радикалізації настроїв та обвинувачують у цьому саме ту невідповідальну, неосудну, божевільну кампанію шовіністичної польської преси і шовіністичних організацій — тоді це злочин!

„НЕ ГНОБИТИ УКРАЇНЦІВ, ЛИШЕ БОРОНИТИ ПОЛЯКІВ“!

Той самої матерії торкається велика стаття під повищим наголовком в „ІКЦ“ з 30. IX. Це виставило продовження полеміки з Олександром Бохенським, який у „Політиці“ заатакував був гостро „ІКЦ“ за його україножерну кампанію.

Проти О. Бохенського „ІКЦ“ оголосив уже був негайно статтю „Блуди блудних лицерів“, в якій представляє себе як єдиного знавця національних відносин; тепер наводить листа Бохенського до Редакції „ІКЦ“ та свої з цього приводу uwagi. Всі ті uwagi — це одні великі крутість, одна велика облуда. О. Бохенський ставить справу в той спосіб, що — мовляв — розвиток польського культурного й матеріального стемі, посідання не повинен іти коштом українського, а полякам не повинно це шкодити, колиб українські діти ходили до українських шкіл. Той аргумент „ІКЦ“ поминає мовчанкою. У відповідь на статистичку, яка вказує, що „декс Габсбурґів“ скінчився ліквідацією українського народного шкільництва, „ІКЦ“ здобувається на заміт, що й полякам той закон пошкодив (чим?). На заміт, що український селянин душить на карловатих господарствах, не маючи змоги купити кусника землі, чуємо старі аргументи, що поляки не забороняють українцям торгувати українською землею, але польської не вільно українцям купувати: знову промовчує ікацівський полеміст, звідки у руках польських діточів узялася та земля, хто її обробляв, чи не має ніякого значіння „право поту“, та що має дати український селянин, коли не може докупити землі, не може виємігрувати на сезонні заробітки, не може перейти на роботи до фабрик, яких у краю нема, не має для своїх дітей місця у державних та самоуправних установах?

Капітальне таке речення:

Боронючи польського стану посідання і домагаючись не спеціальних прав для поляків у Східній Галичині, але бодай дати їм рівні шанси у дотеперішній нерівній боротьбі, причинімося більше до угрунтування польської державної думки на тій землі, як дискусією на тему різних доктринерських теорій...

Колиб ми не знали, що в основі такого писання лежить злоба, глум та облуда, можнаб подумати, що написала ті слова якась хвора людина не з того світа. Нерівні шанси боротьби при існуючому законодавстві, при переведеній строгій централізації та уніфікації держави, при підпорядкуванні всієї самоуправи польському державному апаратові, при ліквідації українського народного шкільництва, при відсутності фахового та вищого українського шкільництва, при браку доступу до державних становищ і до впливу на хід державних справ, при запряженні до польської національно-суспільної праці всього державного апарату, при таких явищах, як шикани при залізничних касах, коли хтось українською мовою зажадає білету їзди, при трактуванні патентів, які гозорять українською мовою в державних або самоуправних установах, як демонстрантів!

—о—

МИТРОПОЛИТ ДЕНИС У БУКАРЕШТІ.

(ПАТ). Вчора 29. IX. в 10. годині митрополит православної церкви у Польщі і пагірарх румунської церкви Мирон перейшли з процесією до катедрі і там відправили богослуження за румунського короля і польського президента.

В 12. годині відбулося засідання Синоду румунської церкви, в якому взяв участь польський шарже д'афер, генеральний секретар міністерства віроісповідань та представник пагірархського патріярха. Темою всіх промов була польсько-румунська приязнь.

На сніданку в год. 13. патріярх Мирон вголосив промову по румунськи, митрополит Денис відповів йому по польськи. Він заявив, що польська православна церква беззастановно працює над закріпленням могутності польської держави і є горда з приязни з румунською церквою. Співпраця обох церков є одним із чинників, що скріплюють польсько-румунський союз.

Пополудні митрополит Денис зложив на могилі невідомого воїна вінок з білих і червоних цвітів.

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

НОВИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОДІЛ УССР.

Союзний виконавчий комітет затвердив постанову українського комітету, який утворив на території УССР 4 нові області, а саме:

- 1) полтавську з 40 районів харківської області і 4-ох київської;
- 2) житомирську з 30-ох районів київської округи і 5-ох винницької;
- 3) коменецьку з частини винницької;
- 4) миколаївську з 33-ох районів одеської округи і 9-ох дніпропетровської.

Крім того до винницької округи прилучено 4 райони з київської.

„Комуніст“ пояснює, що цей новий поділ оправдують зміни в політичному, господарському і культурному житті УССР, зокрема у промисловенні деяких околиць. (ВУ.)

Зміни в адміністративному поділі переацено в цілому СССР, ліквідуючи або аменшуючи при цій нагоді національні автономні одиниці. Найсильніше обкромлено автономію монгольсько-бурятську республіку, прилучуючи велику її частину безпосередньо до Росії. (АТЕ.)

ВІДБУДУЮТЬ ЗОЛОТІ ВОРОТА?

Мабуть небагом відновлять руїни Золотих Воріт, які тепер вистають на півтора метра понад рівень вулиці, на перехресті вулиці Короленка і Ворошилова. Золоті Ворота, монументальний пам'ятник нашого будівництва з XI століття (збудовані 1037. р.), завалилися щойно в XVIII. столітті.

БОРІТЬБА З УКРАЇНСЬКИМИ НАЦІОНАЛІСТАМИ В КОМСОМОЛІ.

Голова всесоюзного комсомолу Косарієв приїхав до Харкова, щоб перевести чистку в тамошньому комсомолі. На сходинах висловив він невдоволення з дотеперішнього ходу чистки в комсомолі УССР, де боротьба з „буржуазними націоналістами“ щойно почалась. „Якась брідка рука — заявив він — намагається відвернути активних комсомольців від проводу комсомолу і партії.

Чисельний стан харківського комсомолу маліє: нових членів вписується мало, а давних провід викидає масово, щоб не наразитися на заміт нечуйности. (ПАТ.)

РОЗВАЛ СОВІТСЬКОЇ ВЛАДИ.

МОСКВА, 30. 9. АТЕ. Совітські часописи оголошують постанову Совнаркому п. и. „Відкликання шкідливого розпорядку комісаріату земельних справ і комісаріату оборони СССР“. Це перший випадок, що Совнарком обнулює чуже публічно народній комісаріат оборони і шкідливі діяльності. У зв'язку з постановою Совнаркому в комісаріаті земельних справ переведено арештування серед шефів поодиноких відділів. Слід надіятися, що будуть арештовані теж у ресорті марш. Ворошилова.

По широкому світі.

Швейцарська державна рада ухвалила 50,500.000 кредиту на закупку артилерійського матеріалу.

Французькі радикали намагаються увійти в контакт з католиками.

Емен мала арабська держава, визнає прилучення Абіссинії до італійських колоній.

—о—

НА ДОГІДНІ СПЛАТИ вибирається кожний дешево в Магазині мужеської і жіночої конфекції

Д. ШРАНЦА — Львів, Трибунальська 4.

Студентські мундури і плащі у великій виборі.

1-5

Чи православний патріярхат у Польщі?

ЯКА ЦІЛЬ РУМУНСЬКОЇ ВІЗИТИ МИТРОПОЛИТА ДЕНИСА?

Варшава, 28. вересня.

Українська загальна опінія може памятає ще вістку, що П. принесло було „Діло“ (28. червня ц. р.) про здогаданий намір польських державних чинників креувати „самостійний“ православний патріярхат. Тодішні поголоски, що кружляли у варшавських православних колах, впевняли, що створення такого патріярхату при нагоді польсько-румунського порозуміння мало би закінчити безконечний формально правний хаос у відносинах між православним духовенством та урядовими чинниками.

Нашу інформацію передрукувала тоді поспішно майже ціла опозиційна й незалежна польська преса, а проурядова преса П. промовчувала. Тимчасом деякі події, що відбуваються саме тепер, підтверджують П. правдивість.

Українська преса подала вже згадку про те, що митрополит Денис виїхав у мін. п'ятницю, 24. ц. м., в асисті еп. Сави й архимандрита Протасевича (обох раяних москалів) з візитою до патріярха православної румунської церкви Мирона.

Від себе додамо, що відвід митрополита мав характер політично-державного акту; відвідуючого проводили на двірці крім пред-

ставників румунського посольства ще й делегати міністерства закордонних справ та міністерства віроісповідань.

Як довідуємося з добре поінформованих кругів, візита митрополита Дениса була підготовлена ще весною і має на меті обговорити деталі проекту „польського православного патріярхату“ в порозумінні з румунськими найвищими духовними колами.

Правда, дехто пояснює подорож митр. Дениса скромним бажанням ревізитувати короля Карла, який був у православній церкві підчас свого побуту у Варшаві. Зате інші впевняють, що вже в жовтні до Варшави прибуде з ревізитою румунський патріярх Мирон.

Цікаво, що православні холмиаки й воляаки вляжуть з цими подіями деякі надії, а саме що буцімто швидко відчинять позамикані владою церкви, що буде звернена церковна земля, що будуть підвищені дотації, та взагалі — що прийде поправа у правному стані Прага, Церкви.

Покищо маємо у православному житті дальший хаос, якого прикладом були м. ін. відомі почайківські події.

Гром.

Сторінка без політики.

Майбутня війна та оборона цивільного населення.

Досі дали ми погляд на бойові засоби, що ворогові наносять матеріальні шкоди. А тепер представимо коротко ще такі бойові засоби, що ворогові не роблять шкоди, але утруднюють оборону і тим самим обляскують напад. Тут належать т. зв. заслонюючі дими і світляні засоби.

ЗАСЛОНЮЮЧІ ДИМИ.

Це легка або рідка субстанція, розпилена у повітрі в порошинках або малесеньких краплинах, що робить його непрозорим. Заслонюючі дими витворює ворог в часі летунського нападу, щоб нападеного обезсилити, зменшити дієвість його гармат та машинових крісів при допомозі задимлення своїх гарматних становин.

Літаки витворюють дими на поверхні землі, як рівнож на довільній висоті понад землею або над водою.

Заслонюючі дими не є тривалими, хоч вони й не байдужі для здоров'я, тому треба також зважити на забезпечення і перед димами маскою, тим більше, що противник до заслонюючого диму може додати ще дими неспалених або й бойові гази.

До витворення димів на землі уживають димових бомб, понад землею і водою т. зв. фуматорів, себто відповідних апаратів, що витворюють дим.

ДИМОВІ БОМБИ.

Димові бомби ваги 5—50 кг. наповнюються течею, що витворює дим, або фосфором. Вони вибухають негайно як лиш упадуть на землю. Їх вибух є значно слабший, як відомових бомб. Рідини дають дим рідкий, але він утримується довше у повітрі, зате фосфор хоч і дає густіший дим, та він короткотривалий. Звичайно дим з фосфорових бомб є білого кольору.

При вибуху димової фосфорової бомби розкинені кусні фосфору можуть викликати пожежу легкопалних матеріалів. Фосфорові бомби вибухають не тільки на землі, але можуть вибухнути також на означеній висоті у повітрі.

ЛЕТУНСЬКІ БОМБИ, ДИМОВІ СВІЧКИ.

Щоби продовжити час діляння димових бомб, то уживають таких бомб, що по своїм упадку на землю не відразу перемінюються в дим, а тільки димлять повільно кілька до кільканадцять хвилин. Це т. зв. летунські свічки, що витворюють такий самий дим, як і свічки ужиті на землі.

Летунські свічки виповнюють різними мішанинами, що витворюють дим, нпр. шестихлор етану, або фосфором. Вони запалюються ударом об землю.

Смуга диму з одної летунської свічки має до 150 м. довжини. Щоби огорнути димом коло 100 м. кв. площі, треба розкинути 2—3 свічки. Мала летунська свічка, що важить 5 кг., витворює дим за 4 хвилини. Велика свічка ваги 18 кг. димиться 12 хвилин.

Димові свічки, призначені до вжитку на землі, головню при обороні об'єктів, витворюють неспалений дим. Це текстурові або блискучі скриньки наповнені масою, що витворює дим. Запалюють їх при допомозі тертя або електрики. Така свічка горить і витворює дим кілька до кільканадцять хвилин, залежно від її величини.

При обороні уживають також фуматорів. Це одна або й більше сталевих бутель, що в них знаходиться під великим тисненням рідина, що витворює дим. Ця рідина розпилена в повітрі витворює білий дим 15—30 хвилин.

ЛЕТУНСЬКІ ФУМАТОРИ.

Це збірники з димовитворюючими рідинами: чотирохлор цинку, титану і т. д., що витворюють дим на рівній площині лету літака (зн. дим опадає з гори на долину і творить неначе завіс, котару), або також у площині рівній на висоті літака. Фуматор викидає рідину у виді капель, що спадаючи витворюють димову заслонку. Літек за одну хвилину може витворити заслонку висоти 200 м., довжини 1.500 до 1.700 м., товщини 1—3 м. Дими витворені в той спосіб фуматором не опадають на землю, але задержуються на висоті літака. Тільки при відповідних атмосферичних умовах (хмарно і без вітру) дим почасті повільно опадає на землю.

ЛЕТУНСЬКЕ ЗАДИМЛЮВАННЯ

Літаки при допомозі димових бомб, димових свічок та бомб-фуматорів витворюють заслонюючі дими на поверхні землі, а при допомозі фуматорів витворюють димові заслонки також на довільній висоті над землею. Атакуючі літаки уживають димових заслон до зменшення сили вогню протилетунських машинових крісів і гармат. Витворений дим не дозволяє обсервувати із обсерваційних становин атакуючих літаків і під заслоною диму літаки можуть легко бомбардувати й зрештувати газами ворожі становини навіть з дуже невеликої висоти.

Задимлювання машинових крісів, протилетунських гармат і обсерваційних точок вимагає задимлення більшого простору, бо рідко коли бомбардуючі літаки будуть знати докладно вогневі становини оборони. Другий спосіб ужиття димів нападаючим ворогом, є укриття поза димом самої бомбардуючої ескадри, що можна досягнути вже меншим накладом праці. 2—3 літаки з фуматорами можуть витворити димову заслонку довгу на 3—5 км. При скорості вітру на висоті заслони 10 м/сек. димову заслонку перепливає над обсерваційною точкою 5—8 минут, і в тому часі заслонює ділянку бомбардуючої ескадри.

СВІТЛЯНІ ЗАСОБИ.

Світляні засоби служать літкам до освітлювання ворожого терену при стежах, бомбардуванні або в часі примусового злету. Але світляні засоби уживають також і на те, щоб осліпити вогневі становини оборони.

Світляна бомба ваги 1—2 кг. світить 1—2 мин. Бомба викинена з літака відчиняється по кількох секундах і її ладунок, що видає світло, опадає при допомозі легкопаду зі швидкістю 2—5 м. на секунду і горить жарким білим світлом та освітлює терен під собою. З висоти 600—800 м. така бомба освітлює поверхню коло 1 кв. кілометра. Світляна ракета служить до освітлювання і сигналізації. Вона має також легкопад і спадає поволі. Коли не має легкопаду, то спадає дуже швидко і освітлює терен тільки короткий час. Вогонь сигналізаційної ракети має колір всіх кольорів веселки.

— Я?.. До вас?.. Зі собакою? Адже це ваша собака!

— Моя собака? В мене в домі собака?.. Непорозуміння швидко вяснилось. Собака зайшла зовсім випадково і її вигнали, одначе підчас виборів історик голосував проти Мюссета.

НАЙДОВШИЙ МІСТ В ЕВРОПІ

Минулої неділі відкрили в Копенгагені для вжитку публіки найдовший міст в Європі, перекинений з острова Маснедо на Фальстер. Перший перейшов мостом король Христіан у гваристів міністрів і представників чужини.

Міст коштував два мільйони фунтів стерлінгів. Його збудувала англійська фірма. Його довжина тільки над поверхнею води річка 1 англ. милі, 749 ярдів, значить майже 100 ярдів довша, як міст перекинений із Шотландії над рікою Ферте.

Однач цей новий європейський міст менший від мосту у Сан Франциско, який має 8 і пів миль.

КІТКА ЗАТРУЇЛА СЕБЕ І ДВОЄ ДІТЕЙ.

Каміляр із Іссі Ле Муліно Бріер та його жінка вийшли вечором із дому. Їх діти, 4-літній Моріс і півторарічна Фернанда вже спали і з ними спала теж і кітка.

Кітка прокинулася, пішла до кухні, де на газовій машинці стояв горнець із молоком. Кітка вискочила на кухонку, випила молоко і скачучи вниз відкрутила задню лапкою газовий кран.

Небаром ціла кухня і кімната, де спали діти, наповнилася газом. Коли родичі вернулись домі, діти і винувниця нещастя — кітка були вже мертві.

КАРА ЗА ДИКУ КАЧКУ НА ПІДСТАВІ МІЖНАРОДНОЇ УМОВИ.

В Кензасі, як повідомляє Райтер, якийсь Віліям Стилль забив дикую качку і зате поставила його перед судом застосувавши кілька параграфів.

Перш усього суд закинув Стиллеві, що він полюючи на дикую качку порушив умову, що її заключили Злучені Держави з Англією в 1918 році. Ця умова заборонювала полювати на диких перелетних качок.

Крім того Стиллеві закинули, що він стріляв до качки з авта, з ловецької зброї, до того набитої більше як трьома набоями і що в часі коли стріляв не викупив ловецького дозволу. Стилль заявив, що вбив дикую качку з гододоу і що не знав про існування умови.

Це вяснення не мало значіння для судді. — Незнанням закону ніхто не може оправдуватися — заявив він і засудив Стилля на кару 25 доларів.

ГОЛОВНИЙ ДОСТАВЕЦЬ КАШТАНІВ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА.

Ернест Рено, поет і б. поліційний комісар подіє такий свій спомин:

Президент Франції Любе був простою людиною, що не привязувала великої ваги до етикетки. Його найбільшою приємністю були проходи по місті „інкогніто“.

Якось одної осені, у зимний і непривітний день підійшов Любе до торговця, який розложився під муром якоїсь каварні і купив у нього за кілька су гарячих каштанів, щоб завітати в руки. От, звичайна привичка багатьох парижан. Любе був переконаний, що торговець не пізнав його і усміхнувся вдоволенний, коли він сказав до нього: „Мій друже!“

Одначе, чи перекупень пізнав президента, чи хтось йому сказав, що покупцем був президент Франції — чергового дня над будкою появилася велика вивіска:

„Доставець президента французької республіки“.

Правда, ця вивіска не висіла довго. Ще того самого дня поліція зняла її, хоч перекупень погрожував судом, доказуючи свої законні права.

ГОСТРА КАРА НА ВЛОМНИКІВ.

Один із дослідників кримінального права в Китаю описує у віденських часописах цікаві дані, які торкаються законодавства аперед 2.000 літ. Суддями були вчені, яких іменували князі і вожди. Ці судді проголошували неважчайшою гострою присуди. Навіть за дрібні провини карали кримінальною в'язницею. Одначе найгостріше карали вломників. Кожного злодія чужого майна карали смертю. Цю кару стосували теж до найближчої рідні вломника — жінки і дітей.

Ажкогоді виводжує раси й веде до загуби

Вплив собаки при виборах до Французької Академії.

Звичай вимагає, щоб кандидат до Французької Академії зложив перед виборами візити всім академікам.

Рідко хто відступає від цієї традиції. Хто не хоче їй підчинитися, тому краще й не виставляти своєї кандидатури.

Альфред Мюссе, який вже замолоду мріяв про Академію, не признавав підчас традиційних відвідин ніодного з „безсмертних“. Одначе останні його відвідини не були зовсім удачними.

Того дня виправився він поза місто, до віллі якогось поважного історика. Ледви ввійшов він у вітальню, як до нього кинувся якийсь величезний пес, мило що не перешершув його, лизнув по лицю і поваляв чистий як сніг ковчиреш кандидата до Академії. Мюссе насміявся обоманом і вийшов з собаки.

Появився господар, нахмурений, воркотливий... Розмова не клеїлася.

— Ви пишете тільки вірші?

— Ні, і прозу.

— А, і прозу... Віршів я — знаєте не читаю...

Собака вертілася і тягала по дивані подушку... Слуга приніс вино й перекуску. Собака відразу кинулася на мясо. Мюссе ласкаво поклепав їй.

— Ви мабуть любите собак?

Старець стиснув плечима.

— Я? Собак? Я ненавиджу собак, дорогий пане, я не терплю собак...

— Вибачте, але той приємний песик...

Старець скипів.

— А що маю робити, коли ви приходите до мене а цим нахабним звірем?

ДІМ МОДИ

має у великій виборі матеріали на мужеські бельські
убрання від 23 — зол. — та оригінальні англійські
купони від 135 — зол.

Львів — будинок Готелю Європейського
ОБСЛУГА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

Як старости мають приймати публіку.

Прем'єр міністрів і міністер внутрішніх справ ген. Славой-Складковський ствердив, як подає ПАТ, що його розпорядку у справі призначення інтересентів старостами та у справі відношення урядовців до населення як слід не виконуються. Наслідком того міністер видав новий розпорядок, яким велить усім воеводам справдити, чи старости й урядовці держаться директив про призначення інтересентів, і контролювати, чи зміст тих розпорядків уміщено на видному місці в льокалях старостів, громадських урядів і поліційних станиць. Одночасно міністер остерігає, що потягне до строгої відповідальності всіх, хто порушить його приказ.

Слід пригадати, що згадані розпорядки, видані в серпні та жовтні 1926. р., містять такі приписи:

1. Приймати і полагоджувати інтересентів слід правильно кожного урядового дня в год. 10—12.

2. Форма полагоджування інтересентів мусить бути конкретна і компетентна, отже полагоджувач урядовець мусить бути до цього у-

правнений з рації свого становища або з титулу делегації. Продовжування приймання і полагоджування інтересентів поза обов'язковій годині має залежати від числа зголошених осіб і від часу, потрібного до їх полагодження.

3. В кожному старостів біля входу слід уладити можливо більшу кімнату з місцями до сидження. До цієї кімнати почавши від 9. год. рано має доступ кожний громадянин, що хоче особисто представити якусь справу старості. Визного, який не хотів би когось випустити або вказати дороги до кімнати прийняти, слід видати негайно зі служби.

4. З інтересентами слід поводитися справедливо, не роблячи ніяких різниць з огляду на походження, віроісповідання і суспільне становище інтересента.

Кожний громадянин, якого староста не прийме до трьох днів, уповажнений безпосередньо вислати скаргу на руки міністра внутрішніх справ письменною або телеграфічною дорогою.

Акція підмоги в будові вселюдних шкіл.

У середу, 29. вересня, відбулась у Львівській Шкільній Кураторії пресова конференція у зв'язку з „Тижнем вселюдної школи“, що його організує Товариство допомоги в будові вселюдних шкіл. Цей тиждень є імпрезою, що має спричинитися до збільшення зацікавлення громадянства акцією будови шкіл та принести одночасно організаторам нові фонди на переведення їх плянів.

Голова Окружного Товариства у Львові п. Г. Блажевський виголосив невизначено змістовий і совісно підготований реферат, у якому змалював присутнім на конференції незвідний стан вселюдного шкільництва, зокрема просто жахливий стан, коли йде про відповідні приміщення та будову нових шкіл. Правда, для нас ці речі не нові. Ми знаємо аж надто добре, який стан шкільництва у Східній Галичині і які його потреби. Знаємо теж, як мало значать усі ті праці, що їх ведуть і як далеко вони не заспокоюють голоду освіти, голоду школи українського населення. Проте ця акція на правду корисна, хоч до засобів і напрямків у навчанні українських дітей ми мали і маємо сильні застереження.

У шкільному році 1937/38 повинно до вселюдних шкіл у Польщі ходити п'ять і пів мільйона дітей, однак через недостачу учительських етатів і ще більше через брак шкільних будинків більше, як мільон дітей залишилося без школи. У бюджеті на 1937/38 рік на будову шкіл призначено тільки символічну — як П назвав референт — суму 50.000 зол. Увесь тягар праці спадає на громади, які вже й так сильно обтяжені. Щоб громадам облекшити їх працю, створено Товариство підмоги в будові вселюдних шкіл, яке від 1933. р. зібрало приблизно 12 мільйонів зол. У львівській окрузі т-во видало вже 1,326.400 зол. позичок, за які вибудовано 900 нових шкільних саль.

Свій реферат пояснював прелегент світлинами різних шкіл, які можна різно називати, тільки не школами. Конференцію скликало т-во на те, щоб при допомозі преси поєднати пропаганду за приєднанням нових членів та збільшенням жертвенності на цю ціль. Від 2. жовтня починається згаданий уже вище „Тиждень вселюдної школи“, підчас якого переведуть у Львові та в інших місцевостях вуличні зборки.

З'їзд відпоручників

УКРАЇНСЬКИХ ПОВІТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЇ, ОКУПОВАНОЇ РОСІЙСЬКИМИ
ВІЙСЬКАМИ В ТЕРНОПОЛІ 1917. Р.

(Докінчення.)

Після реферату розвинулася широка кількохгодинна дискусія, що оберталася коло питання політичної орієнтації та упорядкування громадських справ.

О. Матковський з Босир вказував, що наша орієнтація не може бути російська, бо селянські маси стоять за Австрію. Колиб ми орієнтувалися на Росію, відштовхнулиб їх від інтелігенції і пірвали сильний зв'язок, що нині існує.

Проф. Іван Франчук підчеркнув, що годі нам орієнтуватися на Австрію, коли вона наших людей вшас, а актом 4. XI. 1916. відступила Галичину полякам. Не можна теж покладати великих надій на революцію і демократичні російські кола, бо — як показують події на Україні, що відбуваються на наших очах — вся російська демократія настроєна вороже до українських домагань і тому годі сподіватися, щоб до них прихильно поставилися російські установчі збори. Наша орієнтація мусить бути тільки на вільну Україну.

Наважуючи до настроїв маси, про які згадав о. Матковський, підчеркнув о. Скасків, що справу проведу є не йти за масою, але виробляти у неї таку орієнтацію, про яку говорив проф. Франчук.

Андрій Шмігельський вяснював, що дійсно селянство було зорієнтоване на Австрію, але події з 1916. р. ті симпатії дуже остудили. Не

можна теж числити і на російських соціалістів, бо соціалісти і російські і польські ворожі Україні. Тому треба орієнтуватися на себе самих і таку орієнтацію поширювати між масами.

О. Кислевський замітив, що до подій, які прийшли, ми не були підготовані. Революція рушила українську стихію, але проти неї виступає російська демократія з Керенським. Наша орієнтація не може бути на Росію, але на Австрію, бо в ній все можна буде здобути відповідні права.

О. Волянський ствердив, що всі передбесідники уважають нашою ціллю вільну Україну і той дезидерат треба виразно й голосно ставити та до такого ставлення справи закликати російських українців. Коли треба нам буде стати по котрійсь стороні, то очевидно станемо по тій, що заповнить нашої нації найбільші здобутки.

О. Колянковський радив не кермуватися почуваннями, але вести реальну політику, а такою є орієнтація на Австрію. З нею не треба зривати, щоб цього не визискали наші противники проти нас.

Забравши вдруге слово, пригадав о. Матковський, що наша політика, яка ставить собі метою вільну Україну, вимагає великої сили народної, бо тільки з силою в політиці числяться. Потрібної сили нема ще у російських українців,

тому на нас, галицьких українців, лежить обов'язок добути в себе таку силу, щоб стати до помічі і російським українцям і Австрію заставити респектувати наші домагання.

Широку дискусію викликали теж справи громадської адміністрації. Зачав п. о. Матковський, що в довгий промові порушив справу громадських рад, двірських обшарів, податків на потреби громадської адміністрації, урядової мови, контролі над громадською господаркою, сиротинських рад громадських і т. д. Він вказав, що санацію в громадських справах можуть принести тільки нові вибори, які треба перевести в спосіб, запропонований референтом.

Петро Пазюк розвинув проект виборчої ординації для міст, опертий на національних куріях.

Проф. Брикович вяснював урядовий проект виборчої ординації до рад повітових і краєвої, виготовлений окупациною владою, як також проект виборчої ординації до харчевих управ по громадах.

У цій справі забирали теж голос д-р Брикович, Бохонко, Сафіян і Музичка. Особливо о. живлена дискусія велася над виборами до харчевих комітетів. Усі майже бесідники (о. Скасків, о. Матковський, о. Кислевський, Пелех) заступали погляд, що харчеві комітети покликані не так для заспокоєння потреб населення, як радше для влекшення прохарчування війська, і станули на становищі, що нам у них не треба брати участі. Коли вони конче потрібні окупаційній владі, то нехай вона радше творить їх при допомозі номінації. При цьому підношено також, як дошкують селянству військові реквизиції і то по цінах, що далекі від ринкових, та прийнято домагання звернутися в цій справі з окремим меморіалом до краєвого комісара До-

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ

Як чоловік зійшов на пана.

З автобіографією автора і каринатурою Е. Козина.

Веселе оповідання про молодця, що зводять із собою тяжку боротьбу: що вибрати — любов і добру „дартю“, чи працю для громадянства. Оповідання повне гумору та бадьорості.

Ціна книжки 2 зол. 50 сот.

рошенка й опублікувати його в київській „Раді“ (П. Ковальський, о. Матковський).

Цілий гурт бесідників (Boхонко, Скасків, Матковський) домагалися реактивування філій і кружків „Сільського Господаря“ для оборони інтересів селянства, яким можна теж поручити функції харчевих комітетів.

Реферат у справах шкільних виголосив проф. Миколаєвич. Він представив занепад шкільництва від 1914. р. та ті шкоди, які через це понесло громадянство, і поставив домагання, щоб по всіх громадах реактивовано народні школи як школи приватні під кермою і наглядом Українського Педагогічного Товариства, даючи йому право накладати громадський податок на удержання шкіл та рішати в справах підручників і навчання. В цій справі забирали голос о. Матковський, П. Ковальський, о. Скасків, д-р Брикович, проф. Музичка, проф. Боднар і проф. Пелех.

Після покінчення дискусії над справами, що були на порядку нарад, краєвий з'їзд ухвалив покликати до життя Українську Краєву Раду окупованої території, зложену з представників повітів та вибрав на винесення комісії-матки (д-р Вітошинський, П. Ковальський, о. Волянський) езекутивний комітет з 7-ох членів у такім складі: д-р Вол. Білянський, проф. Іван Боднар, проф. Іларіон Брикович, д-р Степан Брикович, д-р Антін Гарасимів, д-р Іван Калин, о. Гр. Скасків. З'їзд ухвалив також цілу низку резолюцій, з яких наводимо резолюції в справах а) політичних, б) шкільних.

1) Краєвий з'їзд українських відпоручників окупованих повітів у Тернополі з 10. липня 1917. р. стверджує, що ідеалом всіх українців є самостійна Україна.

2) Якби на мировій конференції не вдалося створити самостійної Української Держави й український нарід мусів би залишитися в границях держави австрійської та російської, краєвий з'їзд домагається: а) в Австрії поділу Галичини на східну українську і західну польську, при чому східна Галичина з Буковиною буде творити окремий український коронний край з соймом у Львові; б) в Росії утворення самостійної Української Республіки з власним парламентом у Ки-

еві, яка з російською федеративною республікою буде мати спільні тільки справи заграничні і монетарні.

3) Краєвий з'їзд домагається відшкодування за всі страти, спричинені невинними арештуваннями і засудами.

4) Краєвий з'їзд домагається допущення відпоручників українського народу до участі в мировій конференції для оборони інтересів української нації.

5) Краєвий з'їзд рішає покликати в кожному повіті до життя Український Повітовий Комітет з 15 членів та утворити Українську Краєву Раду в Тернополі, до якої кожний повіт делегує 3-ох відпоручників.

6) Краєвий з'їзд рішає покликати до організації, ведення і нагляду над українським шкільництвом, народним і середнім, окупованої території Українське Товариство Педагогічне в Тернополі, що виконувати буде ті обов'язки через Виділ, вибраний згідно з його статутом.

7) До ведення шкіл на місцях покликується місцеві Кружки У. П. Т. Їх права й обов'язки означити окремий правилник.

8) Видатки на удержання шкіл з платнею учителів та інспектора покривають ті, що зі школи користають. Рада громадська має право ухвалити, що ті престації будуть стягатися з цілої громади в спосіб, практикований перед війною.

9) Коли би при губернським комісарі була покинана для вирішування шкільних справ окрема комісія, зложена з представників всіх народностей, Українське Пед. Товариство делегує до неї в порозумінні з Українською Краєвою Радою в Тернополі 3-ох фахових представників, які сповняти будуть свої функції так довго, доки населення через свої організації не ухвалить зміни населення через свої організації не ухвалить змін у цьому напрямі.

На основі записок протоколів нарад подав
Іван Брикович.

Управа Львівських Телефонів П. А. С. Т.

повідомляє П. Т. Абонентів львівської мережі, що від 1. жовтня 1937 р. обов'язують нові знижені тарифи, а саме:

оплата постійна в тарифі А зомістить 13 — 12 зол.

оплата постійна в тарифі Б зомістить 20 — 18 зол.

Контингенти розмов без зміни.

Оплата за розмови позаконтингентові в тарифі А замість 8 сот. за розмову — 7 сот., в тарифі Б без зміни себто 6 сот.

Жених, пиріжки й сметана.

Всякі познаки вищували сусідам, що в домі пані смеритованого радника Терапонтія Хробачка від тижня приготується небуденна подія.

З меблів, що могли почванитися преданням родоводом ще від прабабки пані радникової Агафії — знято покривці й вони Бог зна по яких літах знову побачили денне світло. Генеральні порядки, здається, добігали щасливо кінця.

На щойно випрасованих і розвішаних фіранках не слідно було штудерно позачиваних дірок. Обмиті з куряви головки пеларгоній і петуній самопевно вихилилися із вікон.

В суботу під вечір почалася друга дія вистави: „Кулінарний Вавилон“. Залишилася ще остання головна жюра — пиріжки з сиром — найбільший присмак очікуваного гостя — майбутнього зятя — як донесла пані Агафії П „тайне розвідка“. Вкінці й ті вдалися на причуд добре. Бракувало ще сметани.

„Біжи ж Парано і не чепурися! Літра сметани! А не забудь — про причинки!“

„Де? Дивіться, питає де. А ти ж винишня? Певно в „Маслосоюзі“ хотілаб? Знаю, знаю тебе! Від того „показу рідного промислу“ — в голові дівці перевернулося! Все теревенить: свій до свого — тай свій до свого. Розуму вчити мене хоче! — Ні годубко, ні! В Рузі купи сметану.“

Зближалась довгождана — велика хвилина. По голові пані Агафії — стрибали думки без ладу: торт, освідчини, омаста, крем, заповіді, пиріжки, весілля, віно, сметана.

Нараз несмілий бренькіт дзвінка.

„Просимо, просимо, гості!“

В кімнату увійшов пан ад'юнкт Щипавка. Чорний, святочний одяг, велика китиця рож в його руках говорили самі за себе недвозначно. Сповнилися мрії пані Агафії — одначка — наперекір завислим язикам сусідів таки діждалася — жених.

Засіли за стіл: горілочка, борщик, печеня. Пан Щипавка заїдав смачно.

„Пане Щипавка — вгадайте, що приїде тепер?“

„Ние знаю“.

Що каже перший чоловік генеральші Скобліної про справу ген. Мілера?

Паризький шоденник „Севодня“ подає інтерв'ю з балетмайстром Плевінським, першим чоловіком генеральші Скобліної, що тепер живе у Латвії. Він вважає, що участь його б. жи-

ки у скопленні гей, Мілера виключена, зате зле висловлюється про ген. Скобліна, який мав часті тайні конференції з якимись чужинцями в Парижі.

Присилайте передплату!

ДО КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ.

У Палестині замкнули в концентраційному таборі кількох арабських діячів у зв'язку зі замахом на комісара Галілеї.

Санаційно-ендецький „Дзєнік Польскі“ пише, що головою об'єднаної ХД (христ.-демократ.) і НПР („народової партії праці“) буде ген. Галлер, та що він уже згодився прийняти головуство цієї групи.

НОВИНКИ.

— КОМУНІКАТ. Управа Львівських Телефонів П. А. С. Т. повідомляє П. Т. Абонентів, що зсі зміни щодо назви фірми і т. ін., до телефонічного списку на рік 1938 повинні бути оголошені найпізніше до дня 15. жовтня 1937 р. включно.

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Гушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46.

— Інавгурація академічного року гр.-кат. Богословської Академії у Львові відбудеться в неділю, 3. жовтня ц. р. в будинку при вул. Коперника 36, з такою програмою: год. 9. торжественна Служба Божа в церкві св. Духа. Від год. 10.45 в авлі: 1) хор питомців: Г. Айзенгут; Буря; 2) звіт о. ректора за акад. рік 1936-7; 3) виклад о. д-ра Ст. Сампари: „Релігія в основах людського життя; 4) Смичковий квартет: В. Барвінський: Скерцо-Думка, П. Пшеничка: Ой, пряду, пряду; 5) Оглядання музею Академії та молитовниці.

— Посвячення пам'ятника о. Віктора Матюка в Карові. Пригадуємо, що в неділю 3. жовтня ц. р. відбудеться в Карові (повіт Рава Руська, остання залізнична станція Угнів) посвячення пам'ятника композитора-громадянина о. Віктора Матюка. Відїзд зі Львова (з головного двірця) в неділю, год. 7.30 ранком; на станції Угнів чекатимуть підводи. Жертви на пам'ятник прохаємо слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. Третього Мая 15, чекове конто: 503.267, на вкладкову книжечку ч. 12.900 (Пам'ятник о. В. Матюка).

— Мистецьку виставу в салях Європейського готелю у Львові продовжено до неділі, 3. ц. м. включно. Для груп і прогулок аступ знижений.

— Російський гурток баладаєчників „Волга“ дасть у Львові два концерти, в суботу та неділю 2-го і 3-го ц. м. у салі при вул. Зиморовича 8. Білети від 50 сот. до 3 зол. у складі нот Сайфарта на вул. Академічній. Початок г. 8.30 веч.

— Вистава образів І. Гришковської і Т. Тишкевичевої розпочнеться в неділю, 3. ц. м. в доміції львівського Союзу артистів пластичів при вул. Дідушицьких ч. 1. І.

— Цирк Станевських у Львові. Репрезентативний головний відділ відомого у всьому світі Цирку Станевських приїхав до Львова та розтаборився, як звичайно, при вул. Пелчинській. Інавгураційна вистава відбудеться в п'ятницю 1. жовтня. Теперішня програма незвичайно багата й оригінальна та перевищує все, що досі ми в цьому цирку колинебудь бачили. Атракцією програми є виступ ансамблю 14-ох абісінців, фільмової зірки Люїзіти Лер, любимиця публіки Броніслава Броневського та відомих італійських кльовнів Карльо Медіні. Крім того в програмі кожного вечора тресура звірів, арабських коней, малі і куциків та кільканацять інших знаменитих точок. Як звичайно, так теж і тепер, відвідувачі цирку матимуть повне задоволення. Молодь і дітей зацікавить багатий звіринський Подорожжів в афішах.

— Студентські легітимації. Міністерство вищої освіти в порозумінні з міністерством шляхів продовжило до кінця жовтня ц. р. важність шкільних легітимацій, виданих студентам вищих шкіл, до кінця жовтня ц. р.

— Залізничні знижки, призначені на основі 6-летів участі Ліги Підтримки Туристички обов'язувати будуть у жовтні при виїзді до таких місцевостей: до Закопаного до 31. жовтня, до Залізнич до 31. жовтня, до Яремча, Татарова, Ворохти, Косова та Кут до 20. жовтня. Білети участі, що уповажнюють до 66 при залізничній знижці, дешевого готівкового поїзду у пансіонатах і зниженої кліматичної такси продовжують біора подорожі та кіоски т-ва „Рух“.

— Летунська школа у Станіславові. ЛОП урукомив у Станіславові летунську школу. Вийде з неї ц. р. коло 60 пілотів. Під летунську пристань закуплено площу, на якій станує летунський будинок і гангав. Це поготовлено

Шкіряні каганці

І ремінь для пояс в найдешевшій гатунку, кожух величезний по вод. 1.40, лямпа по 60 сот. гарани по 1.50 — продає Ребтня Римарсько-Галицької Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Савецька 2, побіч фірми „Солмадра“.

ПАЛІС: „Князь“.
РІНЬО: „Посада“.
РАЙ: „Королівський вальс“.
СВІТ: „Я веселий“ та „Срібні острого“.

СТИЛІВ: „Король Бродвею“ та р-м „Те, що найгарніше“.
ІОН: „Яко 27 проти Г-14“.
УТІКА: „Останній поганин“ і ревіз.
ХИМЕРА: „7 личок, 7 цілунок“ іа Лів. Гарей і Вилі Фрічом.

ФОТОПЛАСТИНОК:

(пл. Маріївська 5).

„Наринтія“

Вертерзе — Гмнд — Озіхерзе.

Зол. 16 50 ручний годинник

Лікер 15 рубін.

Тільки у Б. Грінберга

Сикстуська ч. 4.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 1. жовтня 1937.

БЕРЛІН 11.15 Веселі мелодії, 17.00 Бранденбурзький концерт Баха ч. 5. д-ур, 18.00 Легка музика, 21.15 Форт. БУДАПЕШТ 12.05 Співа, форт., 17.30, 18.00 Сальон. музика, 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, БРНО 19.35, 20.00 „Люберція“ оп. Россіні, ВІДЕНЬ 15.15 Форт. музика для молоді, 15.40 Авд. для дітей, 17.25 Скрипка, 19.25 Вес. музика, 20.40, 21.00 „Відер Віден“ ком. Айхендорфа, 22.30 Орх. муз. мовини, ДАВІДІЛІНД-БЕНДЕР 18.40 Вес. авд., 21.15 Розр. музика, КОПІНЦІ 18.00 Для Закарпаття (словацькі пісні), МІЛІАНО 19.40, 19.53 Розр. і легка музика, 21.00 Орх. концерт, 22.10 Скрипка, ПРАГА 20.00 Балетові сцени, суїта Глазунова, 21.05 Орх. концерт, РАДІО ПАРИ 19.30 Пісні, 19.45 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 Ля Газет де Монмартр, розр. програма, РИМ 19.30, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Домик трьох дівчат“ оп. Шуберта-Верте.

Субота, 2. жовтня 1937.

БЕРЛІН 15.30 Пісні, 18.00 Розр. муз., 20.00, 21.00 „У країні оперетти“ муз. вечір, БРЮКЕЛІ ФІЛМ, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00 „Льогенріа“ оп. Вагнера, БУДАПЕШТ 17.30 Хор, 18.40 Шопенові балети, форт., 19.40 Нар. пісні, 22.10, 23.00 Концерт сальон. орх., ВІДЕНЬ 19.35, 21.00, 22.00 „Ді толе Тересе“ оп. Реміза, 22.20 Танк. музика, ДАВІДІЛІНД-БЕНДЕР 22.30 Камер. орх., КОПІНЦІ 17.40 Мадридські пісні, 22.30 Концерт камер. орх., МІЛІАНО 17.15, 19.00 Легка і танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 грам. в театру Морлія в Переджуй: Фестиваль рел. музичи, ПРАГА 11.05 Сальон. музика, 16.25 Болгарські пісні, 16.50 Театр для дітей, 21.00 Орх. концерт, оп. мелодії Моцарта, РАДІО ПАРИ 19.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 Концерт орх. і сол., РИМ 19.20 Розр. муз., 21.00, 22.00, 23.00 „Адріана Лекуверер“ оп. Фр. Чізі.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

П'ятниця, 1. жовтня 1937.

6.15—8.00 Радіоляв азд., 11.15 Будемо нові школи, 11.40 Двохм: Славиські танки, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.05 Полудняний денник, 12.15 Про перенаселення гад. села, 12.20 Комуналіст дль. Хліборобської палати, 12.25 Мала орх., 18.55 Легка музика з гр. пл., 14.35 Трохи пісні, трохи слова та гр. пл., 14.53 Львів. бірка, 15.00 8 оп. музичи, гр. пл., 15.45 Господарські вістки, 16.00 Гутірка з хором, 16.15 Розр. концерт у лив. сальон. тріа, 16.45 У Ріо з Інтеріорі, 17.00 Скрипкові твори та пісні, 17.50 Світліні рослини, 18.00 Турист. інформатор, 18.05 Італійські пісеньки, гр. пл., 18.10, 18.40 Програма на аутрра, 18.15 Легкі пісеньки з супр. форт., гр. пл., 18.30 Піляки до шастя, 18.45, 19.50 Спорт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Форт., 19.30 Шуберт: Соната (Арпаджо) альтино, форт., 20.00 31 опарх і нових опереток, орх. співа, 21.45 Поезія Метерлінка, 22.00 Орх. концерт, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.

Субота, 2. жовтня 1937.

6.15—8.00 Рад. авд., 11.15 Опіваємо пісеньки, 11.40 Вримо: Рапсодія на аальт, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.05 Полудняний денник, 12.15 Гутірка, 12.25 Хліб. скр., 14.00, 15.00 Концерт бажань, 14.53 Наша програма, 15.45 Госп. вістки, 16.00 Театр

Крамниця Міського Газового Заведення

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. ХОРУНЩИНИ 6, ТЕЛЕФОН Ч. 211-61

поставляє всілякі випробувані апарати до життя газу, як: КУХОНКИ, КУХНІ, ПРОМИСЛОВІ ПЕКАРНІ, ПЕКАРНИКИ „ПРОДІЖ“, КУПЕЛІВІ ПЕЧІ, ЗАЛІЗНА ДО ПРАСУВАННЯ, ПАЛЬНИКИ І Т. ІН., а на зимовий сезон ОПАЛОВІ ПЕЧІ.

У М. Г. 3. можна дістати всі інформації щодо інсталяції та умовин доставки газу.

Від квітня ц. р. ціна газу обнижчена на 10 проц. а для промислу і зовсім газифікованих уряджень спеціально низькі тарифи дають змогу у високім ступні загально користати з газового палива.

Міське Газове Заведення виставляло і демонструвало печення на газі і цього року на Східних Торгах в Центральнім павільйоні.

НАЙВІЛЬША ОСІННЯ АТРАКЦІЯ ЛЬВОВА! ТІЛЬКИ КОРОТКІЙ ЧАС. РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНА

Цирк Станєвських

(ГОЛОВНИЙ ВІДДІЛ).

ОТВОРЕННЯ В П'ЯТНИЦЮ 1. ЖОВТНЯ В ГОД. 8.30 ВЕЧ.

Знаменита світова програма, що всі захоплять. На чолі 14 АБІСИНЦІВ БЕН БЕНЕ, перший раз в Європі. Геніальний молодий композитор Італія з Цирку Неаполі. Король польських гумористів Броніслав Бронівський з новим пробоєм репертуару. Атракція світа: чародій-ілюзіоніст Народні. — Фільмова вірка Леоїста Лавро в гостиннім аистуні. Тресура арабських коней, мали і кушкі, а також багато інших новин. Цирк чиний без огляду на погоду — дах цирку непрониканий. — Ціни міськ. низькі: 75 сот., 1.00 зол. і т. д. При цирковій звіринець — вступ 25 сот.

Уяви для дітей: В пустині та пущі, 16.30 Увертюри, орх., 17.00 Богослуження, опісля пісні, 17.50 Морська диктарка, 18.00 Сусп. гутірка, 18.05 Фрагм. з опер, гр. пл., 18.25, 18.50, 19.40 Авт. гутірка, 18.40 Програма на аутрра, 18.45, 19.50 Спорт, 19.00 Мадридські мелодії у вик. манд., 20.00 Театр у читальні, 20.45 Веч. денник, 20.55 Опісля господарка дашею, 21.05 Огляд видань, 21.20 Концерт: співа, форт., 22.00 Танк. музика у вик. орх., пісеньки, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.; у перерві в год. 23.10 „Росіянин“ мовольог.

Радіокутик.

РАШИН ДЛЯ ВСІХ.

Новий програмний сезон Польського Радія починається у першу неділю жовтня. Принесе він новий поділ годин поодиноких родів аудіцій та новий спосіб опрацювання деяких пунктів програми. Щоденні аудіції наагал лишаться без амін. Пригадуємо, що і в цьому сезоні буде надаватися гімнастика на 20 хвилин, окремо для мужчин, окремо для жінок. Радий пресовий денник поширюється до 15 хвилин. Основно амінється полуднява загально-польська програма. Буде це спеціальна програма для популярної Рашина, образована на найширші верстви населення, особливо на провінції. Щоденні різнічкі аудіції поширюються до 25 хвилин.

В загальнопольській програмі Рашина передбачається процентова 54.37 проц. музичи, 12.34 проц. мішаних аудіцій та 30.63 проц. живого слова. Ренту часу займуть богослуження та сигнали.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ СТАЦІЇ.

Львів в цьому році буде продовжувати дотеперішню ліній окрайньої станції. Побіч елемнту гумору Львів працюватиме над поліпшенням тихи форм, як оповідки повіють. Новинкою Львова будуть аудіції для сільських читальень, наагалі що ведіть ввечером.

Лодзь і Катовиці спеціальну увагу присвячуватимуть робітничим проблемам.

Краків особливу увагу зверне на ацикалення міської інтелігенції.

БІРЖА.

Львів, 30. вересня 1937.

Гроші.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89.23 88.80, Долари американські 5.29.50, 5.27.00 долари канад. 5.29.50—5.27.00, Фльорени гол. 293.28—291.50, Франки фр. 18.33—17.80, Франки швейцарські 121.80—121.00, Фунти англ. 26.24—26.08, Гуаїдеї данч. 100.20—99.80, Корони ч. 17.50—17.00, Кор. дан. 117.14—116.30 Кор. норв. 131.83—130.85, Корони шв. 135.28—134.30, Ліри італ. 23.10—22.50, Марки фінлянд. 11.60—11.20, Марки нім. 120.00—114.00, Шилінги австр. 97.50—96.50, Телл Авія 26.20—25.90, Марки нім. срібні 129.00—123.00

Анци.

4 і шіа проц. аутр. 55.75, 55.45, 56.00, 4 поа. ін. і см. мекот. 2 см. 68.75, серія 81.00, 5 залізн. 59.00, 4 прем. доз. 38.25, консол. 58.65, 58.50, 58.75, дві ост. др.

Папери.

Банк Польський 108.00, Цукор 36.00, Вуголь 26.00, 26.10, Ліпльоп 23.50, Моджеї 9.90, Островень 26.50, Габербуш 42.25,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“

Львів, 30. вересня 1937 р.

1 кг. масла десерт. блон. без оп. 2.65 зол. 1 кг. масла бочков. вик. з опав. 2.90 зол. 1 кг. експорт. заст. 2.90 зол. молоко 15—16 сот. яниці 4.30 зол.

Гендєнція слаба на масло й молоко, на яниці зривкова.

Подяка.

Перебуваючи важку кількмісячну недугу, почувався до обов'язку пісю дорожого аложити щиро-сердечну подяку: Впов. П. Проф. Ляковичіському за амліе та успішне переведення операції та за догляд після неї, Впов. П. Проф. д-р М. Панчишинові, Проф. д-р В. Чернецькому, д-р М. Махарушні, д-р Мерероні, д-р Цимбалістому, д-р В. Шуровському, д-р Нагякові і д-р Малісові за влучне розізнавання недуги, щирі лікарські та товариські поради, та лікарську поміч у часі недуги й по операції. Дякую Директорові Санаторію Червоного Хреста, д-р Яківському за опіку а часі мого побуту а санаторії. Не менше дякую пресі за теплі агадки, а зовсім, товаришам по професії, пригтелям і знайомим за щирі побажання, відвідини та яниці прихильності.

Львів, вересень 1937 р.

Д-р Лев Ганкевич.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Батьківського Кружка при аселюдній 7-кл. школі ім. М. Шашкевича у Львові, вул. Замклена 6 відбудуться 10. жовтня 1937 а 10. год. а таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу а поперед. Загальних Зборів. 2) Звіт а діяльності Витілу Батк. Кружка аз р. 1936-37. 3) Звіт а діяльності Ревізійної Комісії і уділення абсолютної уступ. Виділові. 4) Вибір нового Виділу Батк. Кружка. 5) Внески і запити. — В разі неприсутності всіх членів відбудуться Загальні Збори о лів годили піаніше при яийнебудь скількості членів.

МЕШКАННЯ

КІМНАТА, вхід а передпокою, для одної або двох осіб з харчем або без до анайму від 15. Х. Тереси 2 а. м. 8. Перфешька. 1747 1—2

СТАНЦІЯ для студенток (тін). Умовини досічні. Лічачиська 21. І. п. двері 6. 1743 1—2

НАУКА

ФРАНЦУСЬКЕ, англійське, німецьке — поч. зал. „Ecole Française“ Баторіи 84. І. кураторію ати. Літутування у чужих мовах, бухгалтерія, стенографія, машинописання. 4/22 2—2

НАЯДУТЬ ПРАЦЮ

ДОБРОІ, спокійної, інтелігентної господарства зараз до ведення господарства на селі і кухні у свитиеника відпич. Зголошення сиринувати на адресу: Оля Антоляк — Мадія К. Мосетська п. а. місяці. 1749 1—2

МАТРИМОНІАЛЬНІ

УРЯДОВЕЦЬ, молодий українець без налогів ожениється а пенсіонкою на дуже бідною. Адріа. „Діла“ під „Добре серце“. 1751 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

СТИЛЕВА СПАЛЬНЯ (2 ліжка, 2 нічні столики, 2 шафи, дзеркала), лонія дуб, інкрустовані гудульські аюри, а плаоти або частинно (2 ліжка а дичними столиками, сітки, матраци) — окаяльно на продаж. Інформації а Адміністратив. „Діла“. 1—3

ПЕЧІ залізні і частини, замки безопки Сальво, випрани кухонні, приладдя по-ручає Рентнер, Ляіонів 87. 8—2

РІЖНІ

ФОРТЕП'ЯНИ, піаніно, фісгармонії аламенті, гарантовані — дешево продаж. міняє Ганак, Пілсудського 21, І. пов. 1456 18-20

БЮРО ПОЛАГОДИ у Варшаві Олєх Васильчук, полагоджує всі аспрали торговельні та дич інформації, аспадкуючи зайву подорож до Варшави. У домівці Бюра постійний сальон-вистави „Гуцулка“, що закупує і праймає а комісову продаж виробів українського народнього мистецтва, промислу (кільми, ліжники, вишивки, кераміку і дич реалію рязьбу). Варшава, вул. Маршалковська 97 А, м. 2 (тел. 9-83-93). 1652 8—15

ГОДИННИКИ Омега, Тіссо, Пам, дешево у фірмі Л. РОЗВАЖЕВСЬКІЙ, Львів Академічна 2, Готель Жоржа Голіни. карсько-ювілерські роботи. 1707 4-10

ШКІЛЯРСТВО В. Стельмах шиб, дзеркала, рими, оправа образів виконує най. дешевіше. Львів, Коперника 22, тел. 245-79. 1727 1—7

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

РЕНТГЕНОЛЬОГ

Д-р Людвика Ляндєс-Ляйнерова

ЛОЗИНСЬКОГО 9, ТЕЛ. 255-50

ВЕРНУЛАСЯ. 1—4

ОГОЛОШЕННЯ.

Арт. столярська робітня Г. ГАЛЬОВ

Львів, вул. Потоцького 58 ч. тел. 205-60

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

т. п. зникли при вживанні спеціального певного і нешкідливого патенту

пуару „CSAVE“ 50 сот.

Пробний пакет. Перфумерія

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. Сикстуська 7.

Філія: КОПЕРНИКА 15 а.

Дивани, мебелі матеріали, тапчани, матраци, рошети, тапети, фіранки і т. п.

Проектування і виконання комплетного дутра дому у власних заведеннях тапінерських і столярських

Т. Кисяк і сини

Львів, пл. Смолян 4

Тел. 24009 і 21985 11—40